„Media informacyjne, które łączą”, Jadwiga Andegaweńska – święta królowa Polski [UKR]

2019-11-15

Fundacja Instytut Polska-Ukraina w ramach realizacji zadania publicznego pn.: „Media informacyjne, które łączą” opublikuje 28 tekstów dedykowanych obywatelom Ukrainy w kilku obszarach: praca, komunikacja miejska, informacja na temat działań miasta na rzecz obcokrajowców oraz historie i legendy związanych z Krakowem. Obecny poświecono Jadwidze Andegaweńskiej.

Jadwiga Andegaweńska– święta królowa Polski

16 października 1384 roku Jadwiga Andegaweńska, córka Ludwika Węgierskiego i Elżbiety Bośniaczki, została koronowana w Krakowie. Jej tytuł brzmiał jak „Hedvig Rex Poloniæ”, niewielu wie, że Jadwiga została ogłoszona królem, monarchą, a męski tytuł podkreślał, że była prawdziwą królową, a nie żoną króla.

Uniwersytet Jagielloński jest jednym z jej największych osiągnięć

Jadwiga miała szczególną misję - zapewniono ją, że jeżeli zostanie żoną Wielkiego Księcia Litewskiego, przekona cały lud pogański do chrześcijaństwa. Jadwiga była bardzo pobożna, pościła i pomagała biednym, troszczyła się o swoich poddanych, była życzliwa i delikatna - i stała się prawdziwą świętą.

Dzięki niej wiele szpitali i kościołów zostało zbudowanych w całym królestwie, a jej dobroć i miłosierdzie były legendarne. Była mądrą i wykształconą władczynią, mówiła kilkoma językami i mimo młodego wieku pewnie prowadziła rozmowy dyplomatyczne. Jadwiga poprowadziła kampanię do Galicji i włączyła Galicję do Polskiej korony- tytuł króla dostała nie bez powodu.

Najważniejszym osiągnięciem Jadwigi był jednak wkład w naukę, rozwój sztuki i restaurację Akademii Krakowskiej - obecnie Uniwersytetu Jagiellońskiego.

https://uainkrakow.pl/istoriia-yahellonskoho-universytetu-rozpochalasia-655-rokiv-tomu/

Dlaczego została królową?

Ojciec Jadwigi miał trzy córki i dość duże ambicje - chciał, aby każda z nich w jakikolwiek sposób zdobyła koronę potężnego państwa. Pierwsze zaręczyny Jadwigi w dzieciństwie zostały zerwane, więc nie odziedziczyła tronu węgierskiego. Po pewnym czasie polska szlachta, rozczarowana związkiem z Węgrami, zgodziła się przekazać Jadwidze polski tron przeznaczony dla jej starszej siostry Marii.

13 października 1384 r. Jadwiga przybyła na Wawel, a następnie jej narzeczony, książę Wilhelm. Oczywiście, zdał sobie sprawę, że ona będzie miała koronę i małżeństwo z nią będzie opłacalne, ale polska szlachta zamierzała znaleźć dla niej lepszego kandydata. Jan Długosz utrzymuje, że młodziutka królowa, próbowała wówczas wyrąbać toporem bramę wawelską, by uciec z miłością swojego życia.

Jednak gry polityczne tamtych czasów miały swoje reguły. 16 października 1384 roku Jadwiga Andegaweńska została koronowana w Krakowie, jej tytuł brzmiał jak „Hedvig Rex Poloniæ”, ponieważ w tych czasach polskie prawo zabraniało wstąpić na tron kobiecie. 18 lutego 1386 r. Jadwiga poślubiła wielkiego księcia litewskiego Jagiełłę, a kilka miesięcy później został on ogłoszony królem Polski pod imieniem Władysław.

Jadwiga miała szczególną misję - zapewniono ją, że jeżeli zostanie żoną Wielkiego Księcia Litewskiego, przekona cały lud pogański do chrześcijaństwa, i aby to zrobić, trzeba było poślubić Jagiełłę. Tak powstała wielka dynastia Jagellonów.

Jeszcze za życia była uważana za świętą, a później została kanonizowana

Uważa się, że małżeństwo Jadwigi nie było szczęśliwe, raczej jej stosunki z Władysławem Jagiełłą były ojcowskie, ponieważ król był prawie trzy razy starszy. Być może dlatego ten związek był silny, oni byli współwładcami. Plotki głosiły, że królowa była bezpłodna, ale minęło trochę czasu i Jadwiga urodziła jedną córkę - Elżbietę Bonifację.

Dziewczynka zmarła, gdy miała zaledwie miesiąc, a po niej zmarła Jadwiga - poród był dla niej trudny. Królewna miała zaledwie 25 lat. Pochowana jest w Katedrze Wawelskiej. 8 czerwca 1997 r. Papież Jan Paweł II kanonizował Jadwigę jako Świętą Jadwigę Królową, „matkę trzech narodów”.

https://uainkrakow.pl/bona-sfortsa-italiika-yaka-prybula-do-krakova-shchob-pravyty/

Katarzyna Banar

UKR

Ядвіга Анжуйська – свята королева Польщі

16 жовтня 1384 року у Кракові коронували Ядвігу Анжу, дочку Людовика Угорського та Єлизавети Боснійської. Її титул звучав як «Hedvig Rex Poloniæ» і мало хто знає, що Ядвіга була проголошена королем, монархом, а чоловічий рід титулу акцентував, що вона – справжня королева, а не жінка короля.

Ягеллонський університет серед найбільших її досягнень

У Ядвіги була особлива місія – її запевнили, що ставши дружиною Великого Князя Литовського, вона схилить увесь язичницький народ до християнства. Ядвіга була дуже набожною, дотримувалася постів та допомагала бідним, турбувалася про підданих і була доброю та лагідною – і стала справжньою святою.

Завдяки їй побудували численні лікарні та костели у всьому королівстві, а про її доброту й милосердя складали легенди. Вона була мудрою та освіченою правителькою, володіла кількома мовами й впевнено вела дипломатичні переговори, попри свій юний вік. Ядвіга очолила похід на Галицьку Русь і приєднала Галичину до Польської корони – титул короля дістався їй недаром.

Однак найважливішим досягненням Ядвіги став вклад в науку, розвиток мистецтва та відновлення Краківської академії – нині Ягеллонського університету.

https://uainkrakow.pl/istoriia-yahellonskoho-universytetu-rozpochalasia-655-rokiv-tomu/

Чому вона стала королем?

Батько Ядвіги мав трьох дочок та доволі великі амбіції – він бажав для кожної з них будь-яким способом дістати корону могутньої держави. Перші заручини Ядвіги в дитинстві не реалізувалися, вона не успадкувала угорський престол. Через деякий час польська шляхта, розчарована союзом з Угорщиною, домоглася згоди на передачу Ядвізі польського престолу, призначеного для її старшої сестри Марії.

13 жовтня 1384 року Ядвіга прибула на Вавель, а за нею – її наречений, герцог Вільгельм. Вочевидь він розумів, що корона дістанеться їй і шлюб буде вигідним, та польська шляхта мала намір знайти їй вигіднішу партію. За переказами найвидатнішого польського історика Яна Длугоша, молода королева хотіла вирубати сокирою засуви на воротах краківського замку, аби втекти й обвінчатися з коханим.

Однак політичні ігри тих часів мали свої правила. 16 жовтня 1384 року у Кракові коронували Ядвігу Анжу, її титул звучав як «Hedvig Rex Poloniæ», адже в ті часи польський закон забороняв зводити на престол жінку. 18 лютого 1386 Ядвіга вийшла заміж за Великого Князя Литовського Ягайла, а за кілька місяців після того його проголосили королем Польщі, названим Владиславом.

У королеви була особлива місія – вона повинна була схилити увесь язичницький народ до християнства, а для цього треба було вийти заміж за Ягайла. Так був заснований велика династія Ягеллонів.

Ще за життя її вважали святою, а згодом канонізували

Вважається, що в шлюбі Ядвіга не була щасливою, радше її відносини з Владиславом Ягайлом були по-батьківськи теплими, адже король був майже втричі старший. Можливо тому цей союз був міцним, вони були співправителями. Ходили чутки, що королева була безплідною, та минув час і у подружжя народилася єдина дочка – Єлизавета Боніфація.

Дівчинка померла, коли їй був усього місяць, а Ядвіга згасла вслід за нею – пологи далися їй важко. Королеві було всього 25. Похована у Вавельській катедрі. 8 червня 1997 Папа Римський Іван Павло II канонізував Ядвігу як Святу Ядвігу Королеву, «матір трьох народів».

https://uainkrakow.pl/bona-sfortsa-italiika-yaka-prybula-do-krakova-shchob-pravyty/

Катерина Банар